

Verdenskongres for miljøhistorie

FOKUS PÅ FORTIDEN: Roskilde Universitet og Malmö Högskola har valgt at rette forstørrelsesglasset mod fortiden, og hvordan menneske og miljø historisk har haft det sammen. I den kommende uge samles 600 forskere fra mere end 50 lande derfor til den første verdenskongres for miljøhistorie (WCEH) i København under titlen "Local Livelihoods And Global Challenges: Understanding Human Interaction With The Environment." Bo Poulsen, miljøhistoriker ved Roskilde Universitet, er en af hovedkræfterne bag konferencen. En af konferencens hovedtalere er Nobelpristager Paul Crutzen fra Max Planck Institut i Mainz, Tyskland. Han vandt nobelprisen i 1995 som en af hovedkræfterne bag teorien omkring stoffers ødelæggende virkning på ozonlaget.

50 ÅR

Long Johns liv i p-kælder er fortid

Af Anneke Lyngholm
navne@nordjyske.dk

Long John kom trillende ind i Hjørring med en barnevogn for 26 år siden efter at have gået på landevejene vinteren over. Han mødte en pige udenfor Bager Carlsen i Østergade, bremsede barnevognen, og de flyttede sammen. Efter et år gik forholdet i stykker, og derefter slog Long John lejr i den underjordiske parkeringskælder på Sct. Olai Plads midt i Hjørring.

Han var hjemløs og boede i kælderen i ti år, hvor han kun ejede en affaldssæk og en sovepose.

Tirsdag fylder **John Nielsen**, Nordbovej i Hjørring, 50 år.

Uendeligt mange liter kirsebærvin og kogesprit er rendt igennem hans system, men da John Nielsen for otte år siden brækkede et af sine lange ben, blev det et vendepunkt i hans liv.

De store, brune øjne begyndte at fokusere frem for at svømme hen. Det er nu lang tid siden, at dagene bare forsvandt i spruttåger, og de seneste 16 måneder har han været ædru hver eneste dag. I årene, hvor John levede det hårde liv, turnerede han rundt i Hjørring. Med sine to meter rager han op, og i Jernbanegade, på rutebilstationen, på Springvandspladsen og på bænken var han kendt.

Vendepunktet blev, at Long John kom på tvungen antabus, da han brækkede benet. Han fik øjnene op for, at der var andet i livet end sprut, og at han nu har været ædru i 16 måneder, skyldes Sarah.

- Hun er 25 år, var frivillig hos Blå Kors, og hun talte med store bogstaver om mit spiritusforbrug. Jeg mødte hendes to-årige datter, og jeg besluttede, at de ikke skulle møde mig fuld på gaden. Sarah fik mig til at se lyset i stedet for mørket, og jeg er hende meget taknemmelig, siger Long John.

Navnet Long John har han fået af et par af de gamle gutter - Lange Spir og Styrmanden - og i Hjørring hedder han ikke andet. Han er født i Stilling og vokset op i en søskendeflok på ni. John Nielsen har arbejdet som tagdækker, men øllene tog magten, og han har været på pension i mange år. Til sin egen store fortrydelse, fordi han synes, det var for billig en måde den dengang siddende regering kom af med mange alkoholikere og stofmisbrugere på.

- Jeg boede lidt på gaden i Skanderborg i en periode. Øllet ødelagde det for mig. Jeg har vel været en 18-19 år, da jeg begyndte at drikke meget, siger John Nielsen, der har en søn på 30 år, men far og søn har

LONG JOHN - med det borgerlige navn John Nielsen - har trodset alle forudsigelser og fylder tirsdag 50 år.

Foto: Anneke Lyngholm

ikke haft kontakt i mange år.

- Men jeg ved, at han bor i Skanderborg og har det godt, og det er jeg glad for og stolt over. Han har en kone, et lille barn og et hus, siger John Nielsen.

John levede sammen med sin søns mor Karen i knapt tre år, da sønnen var lille, og selv om de skiltes for mange år siden, har hun altid haft en stor plads i hans hjerte.

- Hun døde af en hjerneblødning for tre år siden, og det er meget sorgeligt. Hun havde levet et helt normalt liv, og det var hende, der samlede mig op, da jeg var 19 år. Jeg vil altid elske hende.

Long Johns netværk er i dag i den by, som han parkerede barnevognen i for 26 år siden. Den Blå Sociale Café i Kongensgade i Hjørring har han i en del år besøgt hver dag. Han kigger stadig ind, men ikke så ofte, for han synes ikke længere, der er så god plads til de gamle brugere, og han synes ikke, det er rigtige hjemløse, der bor i bofællesskabet. De har ikke prøvet en vinter i parkeringskælderen, og der er ingen hjemløse i Hjørring i

dag, pointerer Long John, der har stærke meninger, men også rigtig mange venner. Og bager Carlsen, slagter Hartmann, ejerne af Vendelbo Grillen, personalet i Føtex, tandlæge Charlotte Hansen, fodplejer Anne Mette, indehaveren af tøjforretningen Christian og personalet på afd. 108 på sygehuset står først i rækken af mennesker, som han insisterer på har gjort livet værd at leve.

Og så er der lige Alice Rødkjær. - Hun er min frisør og har været det siden 1985. Jeg mødte hende, fordi jeg hver morgen kl. 6 satte mig uden for Købmand Mogens i Jernbanegade og fik dagens første guldbajer. Hendes salon lå dengang lige ved siden af, og Alice har klippet mig siden 1985. Hun har også altid lånt mig penge, når jeg manglede en skilling, siger Long John, der ikke er alene om at sætte pris på venskabet. Alice Rødkjær driver i dag en stor, moderne frisørsalon i centrum af Hjørring:

- Han sad der udenfor salonen og var faktisk en flot fyr, når han ikke var fuld. Jeg har en del gange

sendt ham ud, fordi jeg ikke ville klippe ham, når han var for fuld, men han har aldrig været ubehøvel, han har aldrig slået andre ind i min salon, og jeg har altid fået mine penge tilbage. Og uanset hvor ilde tilredt han har været, når han skulle klippes, har han altid haft en ren, hvid t-shirt på, når vi har fået alle lagene af jakker og trøjer af ham. Det er ret utroligt, og jeg er sikker på, at hvis nogen overfaldt mig en mørk aften, så ville han redde mig, siger Alice Rødkjær.

Da Long John boede på gaden i Hjørring, var der otte hjemløse, men de andre er alle døde i dag. Long John har aldrig har rørt stoffer, men han har stor medlidenhed med stofmisbrugerne.

I starten var det specielt for ham at gå ædru rundt i byen.

- Mange mennesker kender mig jo, og folk hilser pænt i byen, hvor jeg tidligere buldrede rundt. Jeg synes, Hjørring er en god by, siger John Nielsen.

Han har lidt knas med hjertet på grund af de mange års druk, men ellers er der ikke problemer med

fysikken. Han knokler hver dag på cykel op ad Hirtshalsvej - en af byens lange, seje bakker.

- Og det til trods for, at da jeg var 28, sagde min læge, at jeg ikke ville nå at runde de 30. Og nu bliver jeg da 50, siger Long John og flækker i et bredt smil.

Han fejrer sin fødselsdag under private former, og det eneste, han ønsker sig, er et kys af sin sagsbehandler og et nyt baghjul til sin gamle damecykel, der hedder Sarah.

- Jonna Andersen var min sagsbehandler i mange år, og vi skændtes som mand og kone. Hun havde altid ret, men jeg fik altid min vilje, siger Long John med et grin.

- Så havde jeg Tina Svendsen. Hun var også en god sagsbehandler, men hos hende fik jeg ikke altid min vilje. Nu har jeg Jeanette, og hun er en meget dygtig sagsbehandler. Jeg er meget glad for hende, fordi hun er 31 år, så hun skal læres op i mange ting.

Siger fødselaren med det ene øje på skrå og et endnu større grin.